

Velika noč

Pred leti so člani neke družine postavili pred mene težko vprašanje. Njihov oče je bil hudo bolan, pravzaprav bi moral že zdavnaj umreti. Vsi so trpeli: bolnik, družinski člani... Iz dneva dan so čakali, kdaj se bo njihov oče poslovil s tega sveta. A slovesa ni in ni bilo. Vprašali so me: »Kaj narediti? Kako očetu pomagati?« Vzel sem si čas, se posvetoval z modrejšimi od mene in jih naposled vprašal: »Kaj je tisto kar je med vami ostalo nedorečeno?« Izkazalo se je, da so otroci potihoma računali, vsak po svoje, kaj bo njihov delež premoženja. Ob očetovi smrti bi se torej začelo »mesarsko klanje.« Kako naj oče umre v miru, če sluti, da njegova smrt pomeni konec družinske sloge? Na moje presenečenje so utihnili in šli vsak po svoje na svoj dom. Čez čas so mi povedali, da je sledilo nekaj burnih dni, ko je bilo izrečenih veliko težkih besed, a na koncu so se okvirno dogovorili kako in kaj bo v prihodnje in si segli v roke.

Kako je oče to izvedel, ko pa je bil praktično kot »rastlina«, nihče ne ve, a v naslednjih dneh je mirno zaspal in odšel v Očetovo hišo.

Na ta dogodek sem se spomnil, ko sem razmišljal o epidemiji, ki nas je doletela. Lani spomladi so še vsi zagotavljali, da nič več ne bo tako, kot je bilo. A čim je virus nekoliko popustil, je bilo vse tako, kot je bilo prej: glavna skrb je postala kam bomo šli na dopust, kaj vse si bomo privoščili, kje bomo unovčili turistične bone... Prvi val se nam je zdel kot nek neljubi dogodek, a zdaj je vse pozabljeno in gremo po isti poti naprej. V jeseni je prišel drugi val in nam vzel veseli december in nato še božič. Zdaj prihaja menda že tretji val, ki bo po vsej verjetnosti zaznamoval letošnjo veliko noč. Ne le to. Tudi birmo in prvo obhajilo v naši župniji.

Morda bi si tudi mi morali kot družina, kot župnija, kot narod, postaviti vprašanje: »Kaj je tisto, kar je med nami ostalo nedorečenega? Kaj je tisto v našem življenju, kar se je ob pandemiji izkazalo za zlagano, zgrešeno in kaj lahko naredimo, da to ozdravimo?« Samo kot primer bi lahko omenili institucije EU, ki so se ves čas širokoustile o tem, kako uspešne, učinkovite in delovne so. Ob nabavi cepiv pa se je izkazala vsa beda in nesposobnost evrobirokracije. Ali se bo tukaj kaj spremenilo, ne vem. V okviru svoje družine, župnije ali v svojem osebnem življenju pa prav gotovo lahko vsakdo opravi en premislek in potegne primerne posledice.

Brez tega premisleka se nam lahko zgodi, da se bodo take ali drugačne »pandemije« dogajale tudi v prihodnosti.

Brez velikega petka, brez trpljenja in smrti starega, ne more biti velike noči, vstajenja, oz. rojstva novega.

Ob letošnji veliki noči vam (in sebi) želim, da se ne bi bali umreti staremu, da bi lahko vstali v novo življenje.

župnik

Velikonočna oznanila

Jezus je bil potrpljiv z bedaki in neumneži

kakor zima, ki čaka na pomlad.

Bil je potrpljiv kakor gora, ki jo brije veter.

Ljubeznivo je odgovarjal na osorna spraševanja svojih sovražnikov.

Na preizkušanje in prepir je zmozel odgovoriti celo z molkom,

kajti bil je močan in močni zmorejo potrpeti.

Toda Jezus je bil tudi nestrpen.

Ni prizanašal hinavcem.

Ni popuščal zvijačnejem in sleparjem,

ki se poigravajo z besedami.

In ni dovolil, da Mu ukazujejo.

Bil je nestrpen do tistih, ki ne verujejo v luč,

ker sami prebivajo v temi;

in do tistih, ki iščejo znamenja raje na nebu,

kakor v svojih srcih.

Bil je nestrpen do tistih,

ki tehtajo in merijo dan in noč,

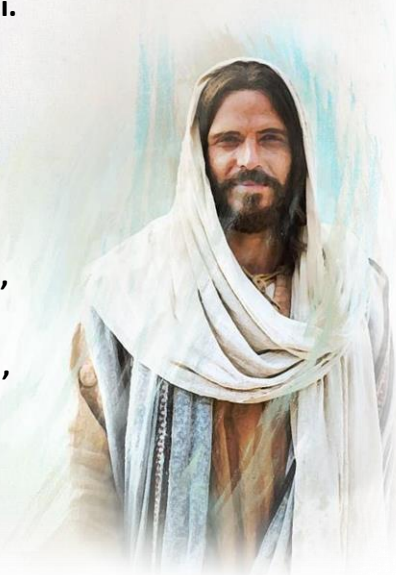
preden zaupajo svoje sanje zarji ali večeru.

Jezus je bil potrpljiv.

In vendar je bil najbolj nestrpen od vseh ljudi.

Hotel je, da tkete blago, pa čeprav preživite leta med statvami in prejo.

Toda nikomur ni dovolil, da bi sparal niti za ped stkane tkanine.

Velika noč 2021 Vsi načrtovani dogodki so odvisni od zdravstvenega stanja v naši državi. Na strani WWW.ZAPLAZ.SI bomo sproti obveščali o tem.

Veliki četrtek, spomin zadnje večerje. Večerno sv. mašo bomo skupaj z birmanci obhajali ob 19.00. Kot običajno, bodo po maši utihnili zvonovi.

Veliki petek, dan strogega posta, kajti na ta dan se spominjamo Jezusove smrti na križu. Bogoslužje velikega petka bomo obhajali ob 19.00. Pri obredu se bomo še posebej spomnili na bolnike, pokojne in tiste, ki se nahajajo v stanju preizkušnje.

Velika sobota: zjutraj ob 7.00 bo blagoslov ognja. Kdor želi, si lahko takoj nato ali kasneje dopoldan pri župnišču sam postreže in iz pripravljene posode vzame žerjavico za lastno uporabo.

Blagoslov velikonočnih jedil bomo letos opravili sami doma.

Velikonočno vigilijo bomo skupaj z birmanci opravili ob 19.00. Po končani vigiliji se bodo zvonovi ponovno oglasili.

Velika noč: sv. maše bodo ob 7.00 in ob 10.00.

Velikonočni ponedeljek: ob 10.00 bo slovesnost sv. birmice.

Bela nedelja: ob 10.00 bo slovesnost prvega svetega obhajila.

Zakaj Bog dopušča trpljenje?

Ameriški elektrotehnik, Max Ellerbuch, pripoveduje tole zgodbo svojega življenja.

Tistega petka, bilo je šest dni pred božičem, je bila prava norišnica. Bil sem v svoji delavnici in vročično hitel z delom, da bi z družino lahko mirno preživel praznike. Nenadoma je zazvonil telefon in nek glas na drugi strani žice mi je sporočil, da je našega petletnega sina Craiga povozil avto.

Okrog njega se je zbrala gruča ljudi. Ko sem se približal, so se razmaknili. Craig je ležal sredi ceste, njegovi svetli kodrasti lasje niso bili niti skuštrani.

Blagoslov velikonočnih jedil

- Se pokrižamo.

- preberemo naslednje berilo:

Berilo iz pete Mojzesove knjige.

Mojzes je govoril izvoljenemu ljudstvu: Spominjaj se vsega pota, po katerem te je Gospod, tvoj Bog, teh štirideset let vodil po puščavi, da bi te ponižal in preskusil, da bi spoznal, kaj je v tvojemu srcu, ali boš spolnjeval njegove zapovedi ali ne. Poniževal te je in te stradal, potem pa hranil z mano, ki je nisi poznal in je niso poznali tvoji očetje, da bi ti pokazal, da človek ne živi samo od kruha; kajti človek živi od vsega, kar nastaja po Gospodovih ustih.

Božja Beseda!

- zmolimo blagoslovno molitev:

Molimo. Bog, naš Oče, od tebe so vse dobrine, od tebe je vse, kar smo in kar imamo. Blagoslovi te jedi in nas nauči, da bomo v tvojih darovih gledali tvojo neskončno ljubezen. Vsi, ki jih bomo uživali, naj se veselimo telesnega in dušnega zdravja. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

- velikonočna jedila pokropimo z blagoslovljeno vodo

- zmolimo molitev Oče naš in Slava Očetu

- se pokrižamo

Še isto popoldne je umrl v otroški bolnišnici.

Zgodilo se je na križišču pri šoli. Avto je tako pridivil, da ga nihče ni opazil. Nek učenec je še zavpil, pomahal z roko in komaj še sam uspel odskočiti, da si je rešil življenje. Avto ni niti zavrl.

Z ženo Grace sva se s klinike vračala domov po božično razsvetljenih ulicah. Preprosto nisva mogla dojeti, kaj se je zgodilo. Šele zvečer, ko sem šel mimo prazne posteljice, sem se zavedel resnice. Nenadoma so me obile solze, ne le zaradi prazne posteljice, marveč zaradi praznine in nesmiselnosti življenja nasploh.

Od najinih štirih otrok nama je prav Craig bolj kot drugi pomagal obvladovati skrbi vsakdanjega življenja. Še kot dojenček se je tako veselo smehljal v svet, da so se ljudje pogosto ustavljali ob njegovem vozičku. Kadar smo šli na obisk, je komaj triletni Craig rekel gostiteljici: »Čudovito hišo imate!« Kadar je dobil darilo, je bil ganjen do solz, a ga je takoj dal drugemu otroku, ki mu je darilo zavidal. Če mora kakšen otrok umreti – sem razmišljal ponoči tistega usodnega petka, ko sem se nemirno premetaval po postelji – če tako življenje lahko ugasne v eni minuti, potem življenje samo nima nobenega pomena, vera v Boga pa je samoprevara. Naslednjega jutra sta moj brezup in nemoč našla tarčo: v meni se je zbudilo slepo sovraštvo do človeka, ki nam je to storil! Medtem ga je policija že aretirala v Tennesseeju. Imenoval se je George Williams in je imel šele petnajst let.

Policija je izvedela, da izhaja iz razrvane družine. Njegova mati je prevzela delo v nočni izmeni, zato je podnevi spala. Tistega petka je šprical šolo in ji med spanjem izmaknil avtomobilske ključke, na vso moč pritisnil na plin in zdrvel navzdol po ulici. Zdi se, da se je vsa moja jeza nad slepo usodo, osredotočila na ime George Williams. Poklical sem svojega odvetnika in ga prosil naj Williamsa obtoži v največji možni meri. »Skušajte doseči, da ga bodo obravnavali kot odraslega. Sodišča za mladoletnike niso dovolj stroga!«

Ko sem bil v takem razpoloženju se je zgodilo nekaj, kar mi življenje docela spremenilo. V noči od sobote na nedeljo sem tekal po predsobi pred spalnico gor in dol ter si tiščal pesti ob senca. Počutil sem se bedno. »O, Bog, pokaži mi zakaj se je to moral zgoditi!« sem molil.

In natanko tedaj, v notranji svetlobi tega trenutka sem se nenadoma zavedel, da ima naše življenje en sam in edini preprost cilj. Kot da smo v šolskem razredu kjer se moramo naučiti ene same lekcije: ljubezen.

»O Craig,« sem glasno razmišljal, »v svojih kratkih letih si se veliko naučil in si bil prestavljen v naslednji razred!«

Ko sem odprl vrata spalnice, je Grace sedela in gledala predse v prazno. Skušal sem ji dopovedati, da v življenju ima vse svoj smisel, da trpljenje ni konec vsega, marveč, da vodi k sreči, ki presega vsa naša pričakovanja.

»Nocoj,« sem ji rekel, »Craigu nisva več potrebna. Potrebuje pa naju George Williams.« Grace mi je prisluhnila ter tiho in nepremično strmela vame. Nenadoma je bruhnila v jok. »Da,« je rekla, »tako je prav.« To je po Craigovi smrti prvo, kar je pravilno.»

Pokazalo se je, da je George inteligenčen, zmeden in osamljen mladenič, ki je prav tako potreboval očeta kot jaz sina. V zaporu je dobil najino božično darilo, njegova mati pa škatlo dobrih piškotov, ki jih je spekla Grace. Vložili smo prošnjo, naj ga izpustijo iz zapora. Naša hiša je postala njegov drugi dom.

Po pouku mi sedaj pomaga v delavnici, je z nami pri kuhinjski mizi ter je postal Diani, Michaeli in Ruth Carol dober veliki brat.

